

دو تا ۲۳۵	در میان گذاشتن برکات ۵
۱ - ۵ یاد گرفته است در میان می گذارد .	یک شاگرد آنچه از یعقوب ۱ - ۵ یاد گرفته است در میان می گذارد .
T = معلم ۱	S = معلم ۲

(T) به برنامه " دوره شاگرددسازی از رادیو " خوش آمدید . با کمک این مجموعه که در مورد در میان گذاشتن برکات رازگاهان است یاد خواهید گرفت که شاگرد عیسی مسیح باشد . دو معلم آنچه از رازگاهانهای خود یاد گرفته اند در میان خواهند گذاشت . عنوان امروز این است : یک شاگرد آنچه که از یعقوب ۱ - ۵ یاد گرفته است در میان می گذارد .

(S) نکته ۲ . در میان گذاشتن برکات از یعقوب ۱ - ۵ . هفته گذشته یعقوب ۱ - ۵ را خوانده ، بر آن تعمق کرده و در مورد آن دعا کرده ایم . حالا با استفاده از یادداشت‌های رازگاهانیمان حقایق و دروسی که از قسمت مشخص شده یاد گرفته ایم در میان گذاشته و در مورد بعضی سوالات مهم گفتگو می کنیم .

در میان گذاشتن برکات از یعقوب فصل ۱ .

(T) می خواهم از یعقوب ۱ : ۱۳ - ۱۵ در باره اراده انسان مطلبی را در میان بگذارم . یعقوب ارتباط بین اراده خدا و اراده انسان را تعلیم می دهد . تضادی بین آیات ۱۳ - ۱۵ از یک طرف و آیه ۱۶ - ۱۸ از طرف دیگر وجود دارد . آیه ۱۴ - ۱۵ می گوید ، " وسوسه یعنی اینکه انسان فریفته و مجنوب افکار و امیال ناپاک خود شود . این افکار و امیال ناپاک او را به انجام کارهای گناه آلود می کشاند و این کارها نیز منجر به مرگ می گرددند که همانا مجازات الهی است " این قسمت اراده انسان را شرح می دهد . زمانیکه من به گناه وسوسه می شوم . نخستین واکنش من بیشترین اهمیت را دارد . اراده انسانی من باید تصمیم بگیرد که یا وسوسه مقاومت کند و یا تسليم آن شود . یعقوب از نمونه تولد انسان استفاده می کند . عمل زاد و ولد منجر به لفاح و لقاچ منجر به حاملگی و حاملگی منجر به تولد می شود . زمانیکه این فرایند به جریان در می‌آید ادامه آن تا به آخر اجتناب ناپذیر است . پایان این فرایند از همان ابتدا قطعی است . آنچه کاشته اید درو خواهید کرد . وسوسه به گناه نیز به همین ترتیب عمل میکند . اگر این را انتخاب کنم که به خواهش‌های گناه آلود در زندگیم جایی بدھم پس این به صورت اجتناب ناپذیری منجر به انجام گناه خواهد شد و انجام گناه منجر به نابودی و مرگ در زندگی من می شود . پس از همه مهمتر ، نخستین واکنش من نسبت به وسوسه گناه است .

(S) می خواهم از یعقوب ۱ : ۱۶ - ۱۸ در مورد اراده الهی مطلبی را در میان بگذارم . آیه ۱۷ - ۱۸ می گوید ، " از جانب خدا فقط موهاب نیکو و کامل به ما می رسد زیرا او آفریننده همه روشنایی هاست و خدایی است تغییر ناپذیر . او چنین اراده فرمود که ما را به وسیله پیام انجیل زندگی تازه ببخشد ... " این قسمت وفور الهی ، ذات تغییر ناپذیر و اراده سخاوتمندانه خدا را نشان می دهد . منبع هر عطای نیکوبی خدای کتاب مقدس است . او منشاء هر چیز نیکوی زندگی من است و در نتیجه منشاء نجات من نیز هست . درست همانطور که خدا نور آسمانی را با کلام خود به هستی فرا می خواند ، " روشنایی بشود " و قطعاً من را نیز با گفتن این جمله " حیات بشود " به حیات ابدی دعوت می کند . اما در حالیکه نور آسمانی در معرض تغییر است ، خالق جهان هرگز واقعیت یا شدت نیکوبی خود را تغییر نمی دهد . او هرگز نقشه ابدی و اراده اش را تغییر نمی دهد . همانطور که افسسیان ۱ : ۱۱ میگوید ، " زیرا نقشه عالی خدا از همان ابتدا این بود که ما را برگزیند تا از آن او گردیم و چنانکه ملاحظه می کنیم او این نقشه را تحقق بخشیده است . " زمانیکه خدای کتاب مقدس را به نجات دعوت میکند او واقعاً مرا به نجات خوانده است چون من را انتخاب کرده تا از طریق کلام راستی تولد بیاهم . یعقوب دقیقاً مانند عیسی مسیح در یوحنا ۳ : ۸ به تولد تازه اشاره می کند . عیسی تعلیم داد ، " درست همانگونه که صدای پادر را می شنوی ولی نمی توانی بگویی از کجا می آیی و به کجا می رود در مورد تولد تازه نیز انسان نمی تواند پی ببرد که روح خدا آن را چگونه عطا می کند . " روح القدس از جانب خدای پدر در آسمان به ماموریتی فرستاده می شود ، به سوی کسانی که خدای پدر اراده کرده است تا به آنان از بالا تولیدی تازه ببخشد . همانگونه کلام راستی که توسط خدای پدر در آسمان گفته شده بعنوان وسیله ای است که او توسط آن برای این افراد تولد تازه را به ارمغان می‌آورد . خدای کتاب مقدس کلام قدرتمند انجیل را به دو شکل بازگو می کند . او کلامش را در درون روح مرده من بیان می کند (افسیان ۲ : ۱) و از آن طریق به من روحی تازه و حیاتی تازه می بخشد (دوم قرنیان ۵ : ۱۷) و او کلامش را در خارج از وجود من ، از طریق موعظه انجیل بیان می کند . کار او در درون من واکنشی است به کار او در خارج از وجود من . چون خدای کتاب مقدس با روح القدس در من عمل می کند ، قلب من می تواند پاسخ بددهد و پاسخی شخصی و از روی ایمان می دهد . من تولد تازه می یابم چون خدا این انتخاب را کرده که من تولد تازه بیاهم . من از طریق کار روح القدس و کلام مکتوب خدا در کتاب مقدس تولد تازه می یابم . این حقیقت که خدا مرا برگزیده انتخاب او را از جانب من ممکن و حقیقی می سازد . اراده خدا برای احیای روح مرده من اول اتفاق می افتد و بعد از اینکه او روح انسانی من را از نو تولد ساخت اراده انسانی من زنده می شود . زمانیکه من تولد تازه بیاهم نه تنها می توانم فقط این را انتخاب کنم که اراده خدا را انجام بدهم بلکه اراده او را نیز انجام خواهم داد (فیلمون ۲ : ۱۲ - ۱۳) . یعقوب ۱ بوضوح ارتباط بین اراده مقدار خدا و اراده شخصی من را تعلیم می دهد .

در میان گذاشتن برکات از یعقوب فصل ۲

(T) می خواهیم از یعقوب ۲ : ۱۲ - ۱۳ در باره شریعتی که آزادی می بخشد مطالبی را در میان بگذاریم .
اول . اغلب موارد آزادی به معنی آزادی از تمام قوانین به شمار می آید . جوانان در سرتاسر تاریخ در جستجوی آزادی بوده اند . آنها به نسل خودشان نگاه می کنند و خود را محصور از انبوی از قوانین موروثی و سنتها می بینند و آنها را محدودیتهای واقعی و اسارت می دانند و آنها را به گوشه ای می اندازند . آنها می گویند که می خواهند خودشان باشند آزاد از محدودیتهای دست و پاگیر انسانهای پیشین و روزهای نخستین . پس نسلی از تجربیات رشد می کند که سعی می کنند شیوه زندگی ای را پیدا کنند که آنها را قادر بسازد که خودشان باشند و یا آزاد باشند و مطابق آنچه خود آن را آزادی می نامند ، رندگی کنند . اما حقایق عملی نشان می دهد که خودمان بودن اغلب منجر به اسارتی جدید می شود . برای مثال ، به نتایج هلاک کننده آزادی جنسی ، استفاده از مواد مخدور و خشونت تروریسم توجه کنید .

(S) دوم . آزادی حقیقی ، تسلیم عیسی مسیح شدن است . آزاد بودن حقیقی به چه معنی است ؟ بعد از سقوط انسان در گناه ، انسان تباہ گردید . گناه با شکل‌های بسیارش مبدل به عاملی زورگو شد و زندگی انسان را خراب کرد . انسان بدون خدا ، اسیر انواع گناه و کاملا گمشده است . ذات حقیقی انسان بدون خدا ، ذاتی سقوط کرده ، ذاتی تباہ شده و ذاتی اسیر است . انسان آزاد از خدا ، اسیر گناه است . انسان بدون خدا ، گمشده است . اما عیسی آمد تا انسان را بجوید و کسانی را نجات بدهد که قبول می کنند که گمشده هستند (لوقا ۵ : ۳۲) . شخصی که عیسی مسیح را می پذیرد ، ذاتی جدید دریافت می کند و کاملا از خودکامگی آزاد می شود .

(T) سوم . اطلاعات از شریعت ، زندگی واقعا آزاد را نشان می دهد . یعقوب ۲ : ۱۲ - ۱۳ می گوید ، " خدا شمارا روزی داوری خواهد فرمود تا مشخص شود آیا به خواست مسیح عمل کرده اید یا نه . پس مواطن اعمال و افکار خود باشید . زیرا بر کسی که در این دنیا رحم نکرده است رحم نخواهد شد اما اگر نسبت به مردم رحیم بوده باشید آنگاه رحمت الهی بر داوری او چیزه خواهد شد . " شریعت ، قانونی است که آزادی می بخشد . یعقوب تعليم می دهد که آزادی واقعی وقی حاصل می شود که بر اساس شریعتی که آزادی می بخشد زندگی کنیم . یعقوب این دو چیز را که اغلب مردم آنها را مخالف هم می دانند کنار هم قرار می دهد یعنی شریعت و آزادی را . شریعت ، ده فرمانی است که در خروج ۲۰ یافت می شود و نه تمام قوانین مذهبی که رهبران و معلمین مذهبی آنها را ساخته اند . در حالیکه شریعت مذاهب غیر مسیحی ، مردم را برده رهبران مذهبی و تعالیم‌شان می کنند . ده فرمان کتاب مقدس ، از آزادی مسیحی حفاظت می کند . ده فرمان فقط بعد از اینکه مردم از اسارت گناه نجات یافته اند حاصل می شود . ده فرمان هرگز وسیله ای برای کسب عدالت در حضور خدای کتاب مقدس نیست بلکه وسیله ای است برای نشان دادن آزادی حقیقی . شما نخست توسط فیض خدا و از راه ایمان به عیسی مسیح نجات می یابد در نتیجه عادل شمردگی را از طریق ایمان به کار کامل نجات‌بخش عیسی مسیح بدت می اورید و سپس این حیات جدید را با اطاعت از ده فرمان نشان می دهید . پس آزادی حقیقی هرگز به معنی آزادی از شریعت نیست . آزادی حقیقی بستگی به کشف این دارد که چگونه می توانیم زندگی و ماهیت واقعی در عیسی مسیح را ابراز کنیم .

(S) چهارم . شریعت ، مکافهه ای است از اینکه خدا شیوه چیست و او می خواهد ما چگونه زندگی کنیم . شریعت فماهیت واقعی خدا را با واژه های فرامین شرح می دهد . فرمان می گوید ، " قتل مکن ، زنا مکن ، نزدی مکن ، بر همسایه خود شهادت دروغ مده . " و ماهیت حقیقی خدا این است که او خدایی زنده ابدی ، قدوس و پاک ، عادل و درستکار ، راستگو و امانتدار به کلامش است . زمانیکه از شریعت یعنی از ده فرمان اطاعت می کنیم به آنگونه که خدا هست رفتار می کنیم . در راستی رفتار می کنیم چون خدای کتاب مقدس از طریق عیسی مسیح راستی است . ما در محبت و رحمت رفتار می کنیم چون خدای کتاب مقدس محبت و پر از رحمت است . زمانیکه از ده فرمان اطاعت می کنیم واقعا شباهت به خدای کتاب مقدس را نشان می دهیم . مردم آن چیزی را نشان می دهند که واقعا به آن ایمان دارند . کسانی که نفرت می ورزند و خشونت نشان می دهند به خدایی ایمان دارند که پر است از نفرت و خشونت . آن خدا ، خدای کتاب مقدس نیست . کسانی که به خدای کتاب مقدس ایمان دارند محبت و رحمت نشان می دهند و هرگز نفرت و خشونت ابراز نمی کنند . فقط کسانی که شیوه خدای کتاب مقدسند واقعا آزاد هستند . پس شریعت آنطور که در ده فرمان است آزادی واقعی در زندگی را شرح می دهد .

(T) پنجم . شریعت ، وسیله خدا برای آزادی شخصی واقعی است . در حزقیال ۲۶ : ۲۹ خدا می گوید ، " و دل تازه به شما خواهم داد و روح تازه در اندرون شما خواهم نهاد و دل سنگی را از جسد شما دور کرده ، دل گوشتین به شما خواهم داد . " واقعیت عهد جدیدی که خدا به مسیحیان می دهد قلبی جدید است که با ضروریات شریعت همخوانی دارد . یعقوب ۱ : ۱۸ همین را می گوید یعنی اینکه خدا از طریق کلام راستی که بیان می کند برای ما تولدی تازه به ارمغان آورده است . کلام راستی خدا با تمام جنبه هایش در طبیعت تازه ما زیست می کند و منتظر می ماند تا با فرامین شریعتش به عمل آورده شود . مسیحیان دعوت دارند تا

اطاعت کنند. چون شریعت خدا با آرزوها واقعیت قلب جدید ما همخوانی دارد مسیحیان می‌توانند از شریعت اطاعت کنند. اعمال ۵ : تعليم می‌دهد که عمل دقیق اطاعت، کلید دریافت قدرت تبدیل کننده خدا یعنی روح القدس است.

(S) **ششم. شریعت همچین وسیله حکومت خدا است.** بعقوب ۲ : ۸ می‌گوید، "قدر خوب می‌شد همواره این حکم خداوند ما را اطاعت می‌کردید." و این خواسته عیسی از ده فرمان است یعنی خدا را با تمام قلب، جان، فکر و قدرت و همسایه خود را به اندازه جان خوبیش محبت کنیم. این قانونی ملکوتی است چون توسط شاه شاهان ارائه شده و چون طراحی شده تا زندگی مسیحیان را در ملکوت اداره کند.

در میان گذاشتمن برکات از یعقوب فصل ۳.

(T) در یعقوب ۳ : ۱۸ - ۱، یعقوب حکمت دنیوی را در مقابل حکمت الهی قرار می‌دهد. یعقوب ۳ : ۱۳ - ۱۸ می‌گوید، "کیست که در میان شما حکیم و عالم باشد؟ پس اعمال خود را از سیرت نیکو به تواضع حکمت ظاهر بسازد. لکن اگر در دل خود حسد تلح و تعصّب دارید فخر بکنید و به ضد حق دروغ مگویید. این حکمت از بالا نازل نمی‌شود بلکه دنیوی و نفسانی و شیطانی است زیرا هر جایی که حسد و تعصّب است در آنجه فتنه و هر امر رشت موجود می‌باشد. لکن آن حکت که از بالا است، اول ظاهر می‌شود و بعد صلح آمیز و ملایم و نصیحت پذیر و پر از رحمت و میوه‌های نیکو و بی تردد و بی ریا. و میوه عدالت در سلامتی کاشته می‌شود برای آنانی که سلامتی را به عمل می‌آورند." می خواهم از یعقوب ۳ : ۱۳ - ۱۶ بخصوص در ارتباط با یادگرفتن حکمت در روابط انسانی مطلبی را در میان بگذارم. کتاب مقدس تعليم می‌دهد که دو نوع حکمت وجود دارد: حکمت زمینی باعث تمام اختلافات و بیهودگی های گناه است اما حکمت خدا در انسان عدالت را به ارمغان می‌آورد. حکمت، در رفتار خوب نمایان می‌شود. یعقوب به ما می‌گوید که در هر کاری که انجام می‌دهیم چه نوع انسانی باید باشیم. هر کاری می‌کنیم باید فروتن و بردباز باشیم. بردبازی یعنی فروتنی ای که شدت خشونت و انفجار خشم را مطیع می‌سازد. به معنی این است که نسبت به خدا و تمام مردم در تمام شرایط ملاحظه می‌کند. نوعی حکمت است که به حسادت، جاه طلبی و بی نظمی خانمه می‌دهد (۱۶). پس بسیار واضح است که حکمت، فقط قابل ابراز در حین روابط است. برای مثال وقتی شخصی هست که نسبت به محبت و موقفيت‌های دیگران حسود است می‌توانم باید بگیرم که بخشنده و رحیم باشم. از شخصی که خود خواه و جاه طلب و باعث تفرقه می‌شود می‌توانم باید بگیرم که صلح کننده باشم. از شخصی که مستبد و زورگو هست می‌توانم باید بگیرم که انعطاف پذیر و مهربان باشم تا اینکه روی حق خود بایstem. در تمام روابط انسانی حکمت مورد نیاز است. حکمت فقط در روابط انسانی قابل بگیری است.

(S) می خواهم از یعقوب ۳ : ۱۷ در مورد ویژگی های حکمت مطلبی را در میان بگذارم. یعقوب می‌نویسد که حکمت خدا، مابین مردم روابط ایجاد می‌کند. حکمت، پاک است یعنی از آسیب زدن به مردم از طریق حسادت و خودخواهی خود را پاک نگه می‌دارد. حکمت، صلح جو است یعنی از درگیری با دیگران خود داری می‌کند و با مخالف خود در صلح است. حکمت، ملاحظه کار است یعنی در هر جایی که تسلیم شدن امکان دارد تسلیم می‌شود به جای اینکه بر حق خود بایستد. به معنی مهربان بودن است اما نه با تحمل قوانین شریعت. حکمت، مطیع است اما نه اینکه الزاماً به آسانی راضی و مقاعد شود بلکه به این معنی که مشناق است تسلیم شود در صورتیکه مقاعد شود که باید فکرش را عوض کند. حکمت، رششار است از رحمت یعنی نسبت به احتیاجات دیگران و نیاز آنها هشیار است. مشتق است که اشتباهات طرف مخالف را ببخشد و سریع او را به رفاقت پذیرد. حکمت، پر است از میوه‌های نیکو یعنی همیشه نسبت به نتایج نیکو متعهد است مثل بنا کردن دیگران به جای اینکه آنها را بکوبد. حکمت، بی طرف است یعنی از جانبداری ثروتمدان، قدرتمدان یا افراد مشهور اجتناب می‌کند. یعنی آنچه در نظر خدا درست است در مقابل دیگران انجام می‌دهد. حکمت، صادق است یعنی برای حفظ ظاهر ریاکاری نمیکند که شخصی دیگر است.

در میان گذاشتمن برکات از یعقوب فصل ۴.

(T) در فصل ۴، یعقوب در مورد جنبه هایی تعليم می‌دهد که در زندگی مسیحی در معرض خطر است. در یعقوب ۴ : ۱ - ۱۰ او خواهش‌های گناه آسود درونی را محکوم می‌کند. او تعليم می‌دهد که مسیحیان باید کاملاً زندگیشان را اصلاح کنند: آنها باید قلبشان را پاک بسازند، اعمالشان را تغییر دهند. مطیع خدا باشند و با شیطان مقاومت کنند. در یعقوب ۴ : ۱۱ - ۱۲ افتراء و گناه صحبت کردن متکبرانه در مورد دیگران را محکوم می‌کند. در یعقوب ۴ : ۱۳ - ۱۷ فخر کردن را محکوم می‌کند و در یعقوب ۵ : ۱ - ۶ او خطر دیگری یعنی حررص را در زندگی مسیحی محکوم می‌کند.

می خواهم به خصوص از یعقوب ۴ : ۱۳ - ۱۷ در باره گناه فخر کردن مطلبی را در میان بگذارم. با درک اشتباه از خودم، می‌توانم مرتكب گناه فخر کردن شوم. فخر کردن یعنی صحبت کردن با تکرر در مورد خودم. فخر کردن، نقض فروتنی است. من شخصی فخر کننده ام وقتی به برنامه های آینده ام فخر می‌کنم. اغلب می‌گویم، "امروز یا فردا به این یا آن شهر می‌روم، یکسال در آنجا می‌مانم. تجارت می‌کنم و پول بدست می‌آورم." من به خودم مطمئنم که زمانه به نفع من است و برای

نقشه خود وقت کافی در اختیار دارم . نقشه هایم را طوری می کشم که انگار استعداد شخصی من برای تجارت و انگیزه منفعت طلبی من تنها مسائلی است که به حساب اورده می شود . من زندگی ، انتخاب و توانایی هایم را تضمین می کنم و فراموش می کنم که خدا به من هشدار می دهد که زندگی من سست تر از یک شاخه گل است (۱ : ۱۱) و کوتاهتر است از مه صبحگاهی (۴ : ۱۴) . مسیحیان نباید به ” فردا ” اطمینان کنند و فکر کنند که فردا همیشه مانند امروز می کند . در کتاب مقدس سالها به دور یک دایره نمی چرخد بلکه بر روی خطی مستقیم که از ازل تا ابدیت کشیده شده است حرکت می کند . بر روی این خط زمان ، من روز دیگر را می بینم اما نه به خاطر جبر طبیعت و یا نه به خاطر استحقاق داشتن ، بلکه به دلیل رحمت خدا که سزاوارش نیستم . من باید حالت فروتنی را در ارتباط با زندگی روز مرد خود و فعالیتهایم پرورش دهم . من حتی برای یک لحظه نباید ضعف خود و باستگی کامل خود به خدا را فراموش کنم . من باید بگویم ، ” اگر این اراده خداست پس من این یا آن کار را انجام خواهم داد . ”

یعقوب ۴ : ۱۷ هشدار می دهد که اگر فراموش کنم که چقدر وابسته هستم و فقط با اراده خودم عمل کنم گناه مرتکب شده ام .

در میان گذاشتمن برکات از یعقوب فصل ۵ .

(S) می خواهم از یعقوب ۵ : ۱ - ۶ در مورد طمع مطلبی را در میان بگذارم . با درک غلط از چیزهای مادی مثل پول ، من مرتکب گناه طمع شده ام . طمع به معنی با تکبر عمل کردن نسبت به مردم است . مخاطب یعقوب مسیحیانی هستند که مஜوب قدرت و ثروتی شده اند که به آنها اعطاء شده و اینکه از زور گفتن به ایمانداران همانند خودشان دست بکشند (۴ : ۱۳ و ۵ : ۱) . یعقوب از آنها می خواهد که برای نشان دادن توبه خود ، گریه و زاری کنند . اشاره به روز داوری در این ایات همانند یک تذکر دقیق برای مسیحیان عمل می کند که تا زمانیکه هنوز فرصت هست راههای خود را اصلاح کنند . یعقوب ، تله های مختلف مادی گرایی را نشان می دهد که مسیحیان نباید گرفتار آنها شوند .

در یعقوب ۵ : ۲ - ۳ یعقوب ثروت اندوزی را محکوم می کند . وقتی او می گوید که مسیحیان ثروتمند در این روزهای آخر ثروت می اندوزند به معنی این است که آنها بدون توجه به ساعت الهی زندگی می کنند . آنها ثروت زمینی را طوری ذخیره می کنند که انگار انتظار هیچ چیز را به جز این زندگی و نیازهایشان ندارند . طوری زندگی می کنند که انگار آمدن ثانویه مسیح و روز داوری در کار نخواهد بود . طوری برنامه ریزی می کنند که انگار تا ابد بر روی زمین زندگی خواهند کرد . چرا ثروت اندوختن اشتباه است ؟ اگر من پول و ثروت بیاندوزم پس مطابق لوقا ۱۲ : ۳۳ درست از آن استفاده نکرده ام . اگر من پول و ثروت بیاندوزم پس طبق اول تیموتائوس ۶ : ۱۷ - ۱۹ نیازمندان را در آن سهیم نساخته ام آنطور که خدا از من انتظار داشت که انجام بدهم .

در یعقوب ۵ : ۵ ، یعقوب ثروتی را محکوم می کند که برای تجملات و اسراف استفاده می شود . او از ثروتمندانی سخن نمی گوید که ثروت خود را از طریق فساد می اندوزند . او از مسیحیانی حرف می زند که ثروتمند و بدون انکار خود زندگی می کنند . همانند مرد ثروتمند در لوقا فصل ۱۶ که به نیازهای ایلعاذر توجهی نداشت . آنها فراموش کرده اند که اگر توبه نکنند و راههایشان را اصلاح نکنند از عذاب جهنم نیز عذاب خواهند کشید . ایمان آنها ایمانی مرده است ایمانی بدون اعمال . او به این مسیحیان ثروتمند هشدار می دهد که حماقت ثروت اندوزی را ببینند . آنها همانند گله های بی فکر در چراگاههای غنی هستند . روز به روز چاق می شوند بدون اینکه بفهمند که ساعت آمدن قصاب و رفتمن به سلاح خانه نزدیک تر می شود . ثروتی که فقط برای زندگی تجملاتی و عیاشی صرف شود حماقت است . نمی خواهم در نظر خدا ، احمد بلکه می خواهم حکیم باشم . پس در برابر طمع مقاومت می کنم .

تکلیف برای هفته آینده (T)

اول . اول پطرس ۱ - ۵ را به هفت قسمت تقسیم کنید هر روز با یک قسمت رازگاهان داشته باشید . حاصل تعمق تمام رازگاهان های خود را در یک دفترچه یادداشت بنویسید . هفته ای یکبار با یکی از دوستانتان یا در یک مشارکت خانگی یا گروه شاگردی شرکت کنید و رازگاهان های خود را در میان بگذارید .

دوم . کتابهای دستور عمل ” بروید و کلیسا مسیح را بنا کنید ” را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید . این آدرس را به حروف تکرار میکنم

سوم . هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه ” دوره شاگردسازی از رادیو ” گوش کنید .